DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

4DE JAARGANG No. 7 MAART 1968

In de bond schuilt onze macht,

In het aantal onze kracht!

Werf nu dat lid

Helpt mede uw bond

sterk te maken.

WERF NU DAT LID

In verband met onze ledenwerfactie verzoeken wij onze leden deze bladzijde aan een collega, die nog geen lid van de bond is, te willen geven.
Op verzoek zijn losse bladzijde bij de secretaris verkrijgbaar.

Algemene Nederlandse-Antilliaanse
Ambtenarenbond Aruba.
A.N.A.A.B.-Aruba.

Secretariaat :
J. L A M E N S
Balashi 81.

L. S.

Hoewel U werkzaam bent als ambtenaar, bent U tot op heden nog geen lid van onze Bond. Dat organisatie in deze tijd hard nodig is om de belangen der werknemers te behartigen blijkt wel uit de oprichting van allerlei werknemersbonden.

De Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenaren Bond Aruba behartigt reeds meer dan 25 jaar de belangen van de ambtenaren op Aruba en telt ruim 700 leden. Dat kunnen er echter nog veel meer worden als alle ambtenaren zich aansluiten.

Teneinde zo sterk mogelijk te staan is het dringend noodzakelijk, dat alle ambtenaren, dus OOK U, die nog geen lid zijn van de Band, zich als zodanig opgeven door middel van onderstaande formulier.

Wij maken het U reuze gemakkelijk. U wordt niet geplaagd door een kwitantieloper, want de contributie wordt meestal in de eerste drie maanden van het jaar, dus in de belastingvrije maanden, op Uw salaris ingehouden.

De contributie van onze Bond bedraagt :
Bij een basisbezoldiging van :

Tot f. 2000,00	f. 6,00 per jaar.
van f. 2000,00 tot f. 3000.00	f. 9,00 per jaar.
van f. 3000,00 tot f. 4000,00	f. 12,00 per jaar.
van f. 4000,00 tot f. 6000,00	f. 15,00 per jaar.
f. 6000, of meer	f. 18,00 per jaar.

De contributie is wel altijd voor een heel jaar verschuldigd.

Daarvoor in de plaats krijgt U :

1. Een steeds betere belangenbehartiging doordat de bond groter wordt.
2. Elke maand ons maandblad "De Ambtenaar".
3. Bijstand, in bepaalde gevallen zelfs juridische bijstand, in de ogenblikken, dat U dat hard nodig kunt hebben.
4. Als U onmiddelijk de beide onderstaande strookjes invult en aan het secretariaat stuurt bent U gedurende 1968 gratis lid.

Gebruik deze gelegenheid en meldt U onmiddellijk als lid.

Het bestuur van A.N.A.A.B.-Aruba

Gelieve onderstaande formulieren beide in te vullen en te ontekenen, een is voor het Gouvernement en de andere voor onze administratie.

Ondergetekende : .... (naam)
Werkzaam bij : .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.
Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19.......
.... (handtekening)

Ondergetekende : .... (naam)
Werkzaam bij : .... (dienst)
meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.
Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19.......
.... (handtekening)

Aan het secretariaat

J. Lamens Balashi 81

BELASTINGVERHOGING

Wij zijn de laatste maanden door verschillende belastingverhogingen getroffen. Hoe onaangenaam dit is, hebben velen van ons pas gevoeld toen ze de voorlopige aanslag I. B. over 1968 in de bus kregen.

De Regering heeft moeten erkennen, dat de diverse belastingverhogingen een asociale tendens hadden. Zij weet dit echter aan de urgentie dus de haast, waarmede het een en ander moest worden geregeld en de Minister van Financiën kondigde haastig een socialisering van de belastingen aan.

Waarom doen ze 't dan niet direct goed, vraag je je af. Zou 't maken van een slechte wet minder tijd kosten dan 't maken van een goede ?

Is het zo plotseling noodzakelijk gebleken de inkomsten van de Overheid te verhogen, dat men niet meer de tijd had direct een goede wet te maken ?

Als dit zo is, dan getuigt dit niet van wijs vooruitzien.

Wij willen onze lezers nog even in herinnering brengen hetgeen onze ex-minister-president in mei 1967 in een interview. gepubliceerd in de Amigoe, heeft verklaard :

Wonder gebeurd

Amigoe: De uitvoering van het werkprogramma van de DP zal ontzettend veel geld gaan kosten, gezien de vele voorzieningen waar geen baten tegenover staan. Hoe denkt u dit te verwezenlijken als er geen wonder gebeurt ?

Jonckheer: Hahahaha........ Nee, maar er behoeft geen wonder te gebeuren; dat is reeds gebeurd, dat is in januari reeds gebeurd! Door de tweede fase van het meerjarenplan openen zich vele mogelijkheden voor het eilandgebied. Het protocol voor het tweede fase biedt veel meer souplesse dan de eertse fase. U vraagt zich af: waar komt al het geld vandaan ? We hebben van de eerste fase nog over 100 miljoen Antilliaans; we hebben voor de komende vijf jaar 120 miljoen; dan krijgen we van het tweede fonds van de EEG nog 32 miljoen; uit het derde fonds hopen we te krijgen ongeveer 35 miljoen. Dan hebben we dus in totaal 287 miljoen voor de eerstkomende vijf jaren voor de gehele Nederlandse Antillen en wij geloven dat dit enorm veel mogelijkheden biedt. Bovendien is bij het efficiency-onderzoek, dat men van Nederlandse zijde hier zal instellen, waarschijnlijk wel te verwachten dat men suggesties zal doen om bepaalde zaken (de heer Jonckheer doelde hier blijkbaar op belastingen en rechten. Red) die hier heel laag zijn, te verhogen en zo, wat ook best kan in bepaalde sectoren.

Amigoe: In De Democraat van 28 april lezen we dat onze economie zich, als de voortekenen ons niet bedriegen — aldus minister Kroon — in de komende jaren veel gunstiger zal ontwikkelen dan in de afgelopen jaren. Welke zijn die voortekenen ?

Jonckheer: Wel, u heeft die speech van de voorzitter van de kamer van Koophandel gelezen en u heeft in de rede van de gouverneur beluisterd dat de uitkomst van de handel verhoogd is in het laatste jaar en dit zijn allemaal indicaties dat het dieptepunt voorbij is en dat we nu verbeteringen verwachten.

Loonpeil

Amigoe: In een advertentie, waarmee in de Verenigde Staten voor industrialisatie in de Nederlandse Antillen wordt geadverteerd, wordt onder andere als voordelig punt „lage lonen" genoemd. Vindt u dat het lage loonpeil van de arbeiders moet worden gehandhaafd of gelooft u dat er mogelijkheden zijn dit op te trekken zonder schade te doen aan de concurrentie positie van de N.A.?

Jonckheer: De lonen zullen moeten worden verhoogd indien de kosten van levensonderhoud omhoog gaan.

Dit interview leert ons twee dingen.

In de eerste plaats heeft de minister-president niet alleen ons wijsgemaakt, dat er geen belastingverhoging nodig waren, maar ook zichzelfs. Als hij die noodzaak tijdig had ingezien, zouden er geen wetten met asociale tendenzen gemaakt zijn.

In de tweede plaats is ook de ex-minister-president soms van mening, dat de ambtenaren recht hebben op salarisverhoging.

Deze mening reserveert hij echter blijkbaar alleen voor de pers vóór de verkiezingen.

SALARISHERZIENING........ SALARISVERBETERING ? ?

In verband met het in november jl. plaatgevonden onderhoud tussen een delegatie van de A.N. A.A.F., en de Minister President, waarbij naar het mij voorkomt behartenswaardige opmerkingen van beide zijde werden gemaakt, voel ik mij toch wél geroepen, enige bemerkingen naar voren te brengen.

Immers, als we zien dat zijdens de Overheid rustig wordt gesteld dat de koopkracht van de ambtenaren sinds 1958 niet achteruit gegaan is, omdat immers de periodieke verhogingen zijn doorgegaan evenals de bevorderingen, zouden we eigenlijk onze ogen moeten sluiten en rustig gaan dutten........ De ambtenaren zijn immers maar

goed af met hun steeds weerkerende periodieke verhogingen en bevorderingen bovendien....?? Deze glinsterende medaille heeft ook een keerzijde zou ik willen stellen, want, wat te zeggen van diensten met een zogenaamde gesloten formatie zoals Douane, Gevangeniswezen, Politie etc. ? ? Bij die diensten is het toch zó, dat 80% van het personeel, niet vanuit de lagere rangen bevorderd KAN worden, omdat de formatie nu eenmaal een beperkt aantal kader-

de lagere rangen, waarvan velen al jaren op hun maximum staan (sinds 1958) worden dus gerangschikt onder wat door de Overheid naar voren wordt gebracht t.a.v.. geregelde bevordering en evenzo geregelde periodieke verhogingen.

Afgezien van het naakte feit, dat een periodieke verhoging nu eenmaal in éénendezelfde schaal wordt toegepast, die voor de betrokken ambtenaar bij zijn functie-aanvaarding gaat gelden en zuiver en alleen een functiewaardering inhoudt, die bij het bereiken van het maximum-schaalbedrag voleindigt mag heten. Maar die dan ook niets, maar helemaal **niets** te maken heeft met de gestegen kosten van levensonderhoud sinds 1958 ! OOK VOOR DE AMBTENAAR........ Want dat daarnaast door dezelver Overheid gesteld wordt dat het Antilliaanse index-cijfer niet bepalend zou zijn voor de ambtenaren - salarissen, doch alléén voor de salarissen van de arbeiders, klinkt wel bizonder vreemd in onze oren, aangezien toevallig door het hoofd van het Bureau voor de Statistiek een ander geluid werd weggegeven........ Namelijk toen deze tijdens een kadercursus voor vakbonden uiteenzette, dat de opzet van het „rode boekje" (niet dat van Mao Tse Tsoeng doch het boekje voor de Statistiek) is, gegevens te verzamelen over de uitgaven van het **gemiddelde** Curacaose gezin, met als gevolg dat er waarschijnlijk geen enkel gezin op Curacao geheel aan deze gegevens beantwoordt.

Dus ergens is er van Overheidswege in deze gedachtengang een kortsluiting. We willen ons in dit geval dan toch maar liever houden aan de uitlatingen van een deskundige op dit gebied. Met andere woorden, het index-cijfer is voor het GEMIDDELDE gezin **(ambtenaren inbegrepen)** en niet alleen op arbeiders van toepassing.

Als de Overheid voorts stelt, dat een loonronde op ándere factoren berust en dat er nu uitsluitend sprake is van een "salarisherziening", moeten de vakbonden stellen, dat die andere factoren allang aanwezig zijn en dat die factoren dan ook prioriteit dienen te genieten. Een salarisherziening in het kader van een functiewaardering is prachtig, mits rechtvaardig toegepast. Maar een aanpassing aan de kosten van levensonderhoud, die óók voor de ambtenaar dus wel werkelijk omhoog zijn gegaan, dient er éérst te komen. Waar het afsluiten in de privaatrechtelijke sfeer van C.A.O.'s met daarin opgenomen clausules over deze materie in hoge mate appelleren aan het sociale gevoel van onze Overheden, doet het voor de werknemers in dezelver Overheidsdienst, bizonder pijnlijk aan een dergelijk onbegrip voor de noden van die werknemers te ontmoeten.

Dat de Overheid de duurte-toeslag al sinds lang (hoe lang eigenlijk?) als niet meer bestaand beschouwt lijkt mij een zeer onjuiste stelling.

Wel is het dan begrijpelijk dat er geen verhogingen tot stand kwamen. Als iets niet bestaat, kun je het ook niet verhogen! Aanvaardbaar is deze stelling natuurlijk niet.

Dat-er-desondanks nu een incorporatie gaat plaatsvinden, van deze dus toch wel weer bestaande duurte-toeslag in het eigenlijke basissalaris, is wel logisch. Dat had al jaren geleden plaats dienen te vinden. Dat de gestegen kosten van levensonderhoud, als zijnde ándere factoren, worden weggewuifd is niet fraai.

Dat we daarnaast mochten vernemen dat het stelsel van de periodieke verhogingen gehandhaafd blijft (logisch) is wellicht prettig, maar echt geen concessie van de zijde van onze werkgever. Maar moeten we dan nu óók verwachten, gezien de uitlatingen van dezelfde werkgever, dat er voor de ambtenaar dan **nimmer**, gezien deze periodieke verhogingen, een gelijktrekking, aan de gestegen kosten van levensonderhoud, óók in de toekomst, te verwachten is ? ? Een zeer onaanlokkelijk beeld voor ambtenaren en toekomstige candidaten.

Ook is het wel zo, dat indien de incorporatie van de duurte-toeslag in het basissalaris een feit gaat worden, het nodig is, dat ook de pensioengrondslagen worden aangepast aan de realiteit. Immers, een salaris, waarvan minder dan de helft als pensioengrondslag geldt is een vreemde zaak. Maar hoe staat het dan met de pensioenen zelf ? Wordt de duurte-toeslag op de pensioenen nu óók in de basis pensioenen geincorporeerd ?

Gezien de gedachten van de overheid over het reeds lang niet meer bestaan van een duurte-toeslag, logisch te verwachten. Maar nergens wordt hierover in het verslag over het onderhoud met de Minister-President gesproken. En aangezien wij geen **waardevast** (en nog veel minder een welvaartsvast-) pensioen kennen, maar slechts bij tenminste 20 pensioenjaren een uitkering van 50% (de helft) van minder dan de helft van het inkomen van de betrokken ambtenaar, met daarboven een duurte-toeslag die binnen- en buiten de Antlilen weer varieert, wordt het wel de hoogste tijd, dat er voor deze categorie van door de Overheid afgeschreven ambtenaren, iets uit de sociale bus komt. Waarbij vooral voor de láagste ambtenaren een pleidooi moet worden gehouden, want bij die gepensionerden is de nood ronduit gezegd, hóóg........ héél erg hóóg !

Uit Ambtenaar Curacao

In de bond schuilt onze macht,
In het aantal onze kracht !

A.N.A.A.F.

8 januari 1968.

Aan Zijne Excellentie de
Minister van Algemene Zaken,
Fort Amsterdam,
Willemstad-Curacao

Excellentie,

Naar aanleiding van het onderhoud, dat een delegatie uit de A.N. A.A.F. met U had op 14 november j.l. wil het bestuur Uw aandacht vragen voor het volgende :

Tijdens het onderhoud werd vanuit de ANAAF gesteld dat in de afgelopen jaren de kosten van levensonderhoud flink gestegen zijn, terwijl sinds 1958 de duurtetoeslag op de ambtenarensalarissen hetzelfde is gebleven. Hiervan uitgaande werd tot de regering het verzoek gericht eerst genoemde toeslag te willen aanpassen aan de gestegen kosten van levensonderhoud alvorens over te gaan tot de voorgenomen inkorporatie.

Hiertegenover kwam te staan dat, blijkens Uw repliek, de regering niet eens meer praat over een duurtetoeslag, dat zij scheefgetrokken verhoudingen niet wil accentueren door de gevraagde algehele verhoging toe te staan en tenslotte, dat zij van mening is dat de periodieke verhogingen als een kompensatie voor de kostenstijging gezien moeten worden. Verder kondigde U aan dat op advies van het rapport van de funktie- en taakanalisten nieuwe salarisschalen worden samengesteld, waardoor diverse kategorieën een verhoging zullen krijgen.

Wij zouden U daarom willen verzoeken om, indien de gepensionneerden in de Nederlandse Antillen bij de herziening niet bedacht worden, hun pensioenen en duurtetoeslagen alsnog per 1 januari 1968 met 10% te willen verhogen. Zulk een verhoging komt ons alleszins redelijk voor aangezien deze mensen géén periodieke verhogingen krijgen en niet meer worden bevorderd, terwijl zij nu reeds 10 jaar lang hetzelfde inkomen genieten daar hun pensioenen noch waarde- noch welvaartvast zijn.

Met het volste vertrouwen dat Uwe Excellentie dit verzoek in gunstige overweging zult nemen tekenen wij, met de verschuldigde gevoelens van hoogachting,

De Voorzitter,
E. P. Monte.
De 2e Secretaris,
E. C. Anthony.

AMBTENAAR MOET EVEN VRIJ ZIJN ALS ANDEREN.

Het is ontoelaatbaar, dat de ambtenaar als sociale groep minder gebruik zouden mogen maken van de algemeen geldende grondrechten dan de anderen in de maatschappij. Tot deze conclusie komt de heer Th. van der Horst in een proefschrift over „Ambtenaar en grondrechten", waarop hij aan de Vrije Universiteit in Amsterdam is gepromoveerd tot doctor in de rechtsgeleerdheid. Promotor was prof. mr. H. van Wijk.

Dr. Van der Horst besteedt in zijn dissertatie grote aandacht aan die gevallen in de jongste geschiedenis, waarin ambtenaren zich „bijzondere beperkingen in de uitoefening van grondrechten moeten laten welgevallen." Maar, zo betoogt hij aan de hand van een literatuurstudie, de opvattingen over de staat — en derhalve over de ambtenaar — hebben zich gewijzigd. Omdat de staat steeds meer vermaatschappelijkt, gaat ook de positie van de ambtenaar steeds meer overeenkomen met die van de werknemer in de particuliere onderneming.

Niet alleen de opvatting over de staat is veranderd, ook de opvatting over de grondrechten. Sinds na de Tweede Wereldoorlog de idee zich doorzet van een „verantwoorde maatschappij", worden de grondrechten van de mens niet meer gezien als afweermiddelen tegen de macht van de staat, maar als minimale eisen van ontplooiing voor een menswaardig leven. Het zou onjuist zijn om het gebruik van deze principiële vrijheden te beperken voor een bepaalde groep in de maatschappij, de ambtenaren.

In een van zijn stellingen betoogt dr. Van der Horst, dat het besluit in Nederland om een ombudsman aan te stellen niet mag worden genomen, „zonder dat eerst is onderzocht, welke mogelijkheden er zijn de situaties, waaruit de behoefte aan dergelijke bescherming kan ontstaan, te verminderen." Men moet voor de ombudsman een Nederlandse benaming bedenken en men moet daarbij vermijden dat hem in de ogen van het publiek de taak wordt toebedacht „zich aan de zijde van de burger tegen de overheid toe scharen."

(De Volkskrant)

Stilstand is achteruitgang ;
Achteruitgang is afbraak !
Aan het werk, de ANAAB sterk!

GAAT U MET PENSIOEN EN VESTIGT U ZICH **BUITEN** DE ANTILLEN WORDT **DAN** LID VAN DE „B.G.N.A."

SECRETARIAAT B.G.N.A. :
DE HR. A. VAN KERKWIJK,
ACACIALAAN 1, SOEST
(NEDERLAND)

GAAT U MET PENSIOEN EN BLIJFT U **IN** DE ANTILLEN ? **BLIJFT** DAN LID VAN DE A.N.A.A.B.

OVER PENSIOENEN, DUURTETOESLAGEN EN PENSIOENBETALINGEN

Naar aanleiding van verschillende vragen over een verhoging van de duurtetoeslagen op pensioenen en bezoldigingen, over de incorporatie van de duurtetoeslagen in pensioenen en bezoldiging, over het verschil in percentage van de duurtetoeslag voor gepensioneerden BINNEN en BUITEN de Nederlandse Antillen, alsmede over de beleggingen van het Algemene Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen, publiceren wij hieronder de op dit ogenblik — december 1967 — nog van kracht zijnde percentages van de duurtetoeslag voor :

1. In dienst zijnde overheidsdienaren ;

2. Gepensioneerden BINNEN de Ned. Antillen ;
3. Idem BUITEN de Antillen.

In het novembernummer van „De Ambtenaar" schreven wij op blz. 223 dat het ouderdomspensioen door een heffing en niet door fondsvorming wordt gefinancieerd. Dit in tegenstelling tot de ambtenarenpensioenen, die oorspronkelijk geheel uit de rente van een fonds werden bekostigd.

Voor belangstellende lezers laten wij hieronder volgen, hetgeen de administrateur van het „Bedrijfspensioenfonds voor de Koopvaardij", een fonds met een kapitaal van ongeveer N*f* 275.000.000, in „Journaal", het maandblad van het overkoepelingsorgaan van Verenigingen van kapiteins en officieren ter Koopvaardij, over het „omslagstelsel" en het „kapitaaldekkingsstelsel" schrijft.

Na de uiteenzetting van de administrateur van het fonds, zullen wij enige der kanttekeningen laten volgen, die de redactie van „Journaal" daarbij heeft geplaatst.

1. KAPITAALDEKKINGSSTELSEL.

Het Bedrijfspensioenfonds voor de Koopvaardij werkt volgens het kapitaaldekkingsstelsel en niet volgens het omslagstelsel. Kort gezegd komt het omslagstelsel hier op neer dat van jaar tot jaar wordt berekend welke uitkeringen in een jaar verschuldigd zijn en dat dit bedrag (verhoogd met administratiekosten) werdt omgeslagen over alle „verzekerden" van dat jaar. Volgens dit systeem werkt de AOW in Nederland.

Bij het kapitaaldekkingsstelsel wordt van jaar tot jaar vastgesteld op welke pensioenen de verzekerden op grond van de voor

1. Nog in dienst zijnde overheidsdienaren :

Percentage van de duurtetoeslag voor :

van de	Ongehuwden	Gehuwden zonder kinderen	Gehuwden met één kind	Gehuwden met twee kinderen	Gehuwden met meer dan 2 kinderen
1ste *f* 1.200,—	116	134	141	147	155
2de — „	87	103	116	124	131
3de — „	63	77	79	79	84
4de — „	58	66	73	74	74
5de — „	47	64	65	66	67
6de — „	47	55	54	55	56
7de — „	41	49	49	50	51
8ste— „	30	37	38	39	40
9de — „	18	27	27	28	29
10de— „	11	22	22	28	29
11de— „	10	21	21	23	23
rest — „	10	21	21	22	22

2. Gepensioneerden BINNEN de Ned. Antillen :

Percentage van de duurtetoeslag voor :

van de	Ongehuwden	Gehuwden zonder kinderen	Gehuwden met één kind	Gehuwden met twee kinderen	Gehuwden met meer dan 2 kinderen
1ste *f* 1.200,—	121	133	143	148	155
2de — „	88	98	115	121	125
3de — „	60	71	71	76	77
rest — „	57	68	68	73	73

3 Gepensioneerden BUITEN de Ned. Antillen :

Percentage van de duurtetoeslag voor :

van de	Ongehuwden	Gehuwden zonder kinderen	Gehuwden met één kind	Gehuwden met twee kinderen	Gehuwden met meer dan 2 kinderen
1ste *f* 1.200,—	96	105	111	115	119
2de — „	68	78	86	89	92
rest — „	38	45	45	46	46

hen betaalde premies t.z.t., namelijk op hun pensioendatum, recht zullen hebben. Daarna wordt berekend welk bedrag NU op zij gelegd (gereserveerd) moet worden om straks — rekening houdend met een zekere rente en zekere sterftekansen — de toegezegde pensioenen te kunnen uitkeren. Alle bedrijfspensioenfondsen werken — krachtens wettelijke voorschrift — volgens het kapitaaldekkingsstelsel. Wij zullen hier niet op de pro's en contra's van omslagstelsel en kapitaaldekkingsstelsel ingaan, maar willen er alleen op wijzen dat inkrimping van een bedrijfstak bij een omslagstelsel moeilijkheden zal geven. Het aantal „verzekerden" dat de toegezegde pensioenen zou moeten opbrengen, wordt dan namelijk steeds kleiner en daardoor de omslag per man hoger, tenzij tot verlaging van de uitkeringen wordt overgegaan. Bij het kapitaaldekkingsstelsel daarentegen is het kapitaal dat nodig is voor de pensioenen steeds in de vorm van beleggingen aanwezig.

2. KANTTEKENINGEN. Wij willen gaarne nog enige kanttekeningen plaatsen bij het betoog van de administrateur van het Bedrijfspensioenfonds. De feitelijke opmerkingen die worden gemaakt over het kapitaaldekkingsstelsel en het omslagstelsel zijn juist. Evenzeer is juist dat als het ontslag **alleen** bij de koopvaardij zou worden ingevoerd, dit in feite een onverantwoorde beslissing zou zijn. Een ieder die zich met het probleem kapitaaldekkingsstelsel of omslagstelsel bezig houdt is het er over eens dat het omslagstelsel alleen verantwoordt is door te voeren indien er een groot draagvlak is, dus een zeer groot aantal verzekerden (A.O.W.).

Op dit punt gekomen begint de grote strijdvraag die nog steeds de gemoederen bezig houdt. Naar onze mening is het omslagstelsel zeker toe te passen indien alle bedrijfspensioenfondsen in Nederland — of althans het grootste gedeelte daarvan — zouden komen tot een nauwe samenwerking.

Als eerste stap zou dan kunnen worden gekomen tot een gemengd stelsel, waarbij dus een deel van het pensioen volgens het omslagstelsel en het resterende deel volgens het aloude systeem van kapitaaldekking zou worden gefinancieerd.

Ook dit plan ontmoet echter zeer veel weerstanden. Het behoeft geen betoog dat wij niet tot de tegenstanders van dit plan behoren, al zijn wij uiteraard van oordeel dat in de uitwerking van dit plan de nodige waarborgen dienen te worden opgenomen.

De tegenstanders van het omslagstelsel voeren o.m. aan, dat bij het omslagtselsel de kapitaalmarkt voor een flink deel wordt drooggelegd terwijl het voorts de inflatie zou bevorderen. Immers bij het omslagstelsel worden de ontvangen premiën — behoudens een reservering voor een zoge- van het omslagstelsel in dit geval wel direct weer uitgegeven voor de uitbetaling van de pensioenen. Bij het kapitaaldekkingssysteem vindt fondsvorming plaats, waarbij het vergaarde kapitaal, natuurlijk tegen rente, wordt benut om woningen, wegen, fabrieken enz. te financieren.

Alhoewel niet zonder meer aan dit argument kan worden voorbij gegaan, denken de tegenstanders naamd schommelfonds" — vrijwel wat al te zwart-wit. Bij de invoering van de A.O.W. werd hetzelfde argument gebruikt; de ervaring heeft geleerd dat de zwartkijkers ongelijk hadden.

Een andere oplossing — en in feite de meest eenvoudige — zou zijn de A.O.W.-uitkering aanzienlijk te verhogen. Daarvoor dienen dan natuurlijk hogere premiën te worden betaald.

Tot zover de kanttekeningen van de redactie van „Journaal". Wij willen hierbij aantekenen, dat er op de Nederlandse Antillen een gemengd stelsel van financiering der ambtenarenpensioenen bestaat, waarbij een deel volgens het kapitaaldekkingssysteem en het resterende deel volgens een indirect omslagstelsel wordt gefinancierd. Dit systeem is historisch zo gegroeid, doch financieel minder gewenst.

De uitkeringen in Nederland ingevolge de A.O.W./A.W.W. bedragen op het ogenblik voor gehuwden en voor weduwen met kinderen Nƒ 4650 per jaar en voor ongehuwden en voor weduwen zonder kinderen Nƒ 3270 per jaar. De Nederlandse regering is voornemens om op 1 januari 1968 — wanneer de uitkeringen wederom worden verhoogd — de verschuldigde premie te verhogen tot 10,6% en de premiegrens op te trekken tot Nƒ 15.3350,—.

De Zeer uitvoerige uiteenzetting over het Bedrijfspensioenfonds voor de Koopvaardij, waarvan wij alleen het voor onze leden belangrijkste deel overnamen, ontstond door een brief van een hoofdwerktuigkundige (gage Nƒ 30.000 per jaar) naar aanleiding van het verslag over het 12e boekjaar van het fonds. Uit dit verslag blijkt, dat het kapitaal per 31 de-

cember 1965 Nƒ 276.000.000 bedroeg ; aan premies werd door de deelgenoten en de rederijen Nƒ 19.030.629,99 betaald, terwijl aan rente Nƒ 11.385.962,70 werd ontvangen. Aan oud-zeevarenden (pensioenplichtige leeftijd 60 jaar), weduwen en wezen werd Nƒ 3.450.365,91 uitgekeerd ; de onkosten bedroegen Nƒ 623.358,-32. Tegenover een totaalontvangsten aan premies en rente van Nƒ 30.415.962,70 stonden uitkeringen ten bedrage van Nƒ 3.450.365,91.

De mening van de hoofdwerktuigkundige was, dat een belangrijke verbetering van de pensioenen mogelijk moest zijn ; een mening die door iedere **niet-deskundige** zal worden **gedeeld**, doch **niet** juist is.

Het blijkt namelijk, dat door het toenemen van de pensioenverplichtingen een bedrag van Nƒ 22.-000.000 aan het kapitaal moest worden toegevoegd. De pensioenrechten werden op 1-1-1962 met 10%, op 1-1-1964 met 5% en op 1-1-1966 wederom met 5% verhoogd. Deze laatste verhoging vergde Nƒ 10.000.000, welk bedrag aan de algemene reserve werd onttrokken.

Aan deze algemene reserve is nu weer Nƒ 5.000.000 toegevoegd en zodra deze reserve een bepaald minimum overschrijdt worden de pensioenrechten verhoogd.

UIT HET VORENSTAANDE KAN HET VOLGENDE WORDEN AFGELEID :

1. PENSIOENRECHTEN KUNNEN HET BESTE ZEKER WORDEN GESTELD DOOR HET KAPITAALDEKKINGSSTELSEL, D.W.Z. DOOR HET BETALEN DER PENSIOENEN UIT DE RENTE VAN EEN GEVORMD FONDS ;

2. FINANCIERING VAN PENSIOENEN VOLGENS HET OMSLAGSTELSEL IS ALLEEN VERANTWOORD ALS ER EEN GROOT AANTAL PREMIE-PLICHTIGEN IS. BIJ GROTE WERKLOOSHEID TOCH ZAL HET AANTAL OP TE LEGGEN AANSLAGEN AANZIENLIJK DALEN ;

3. ALS EEN LENING VAN DE OVERHEID OF VAN EEN VENNOOTSCHAP DOOR EEN PENSIOENFONDS VAN DIEZELFDE VENNOOTSCHAP WORDT GEFINANCIERD, VINDT INDIRECT PENSIOENBETALINGEN VOLGENS HET OMSLAGSTELSEL PLAATS. BIJ DE OVERHEID WORDT DE RENTE VAN DE LENING UIT DE GEWONE DIENST BETAALD. BLIJKEN DE ONTVANGSTEN ONVOLDOENDE, DAN WORDEN BELASTINGEN EN/OF TARIEVEN VERHOOGD. BIJ EEN VENNOOTSCHAP WORDT DE RENTE UIT DE WINST BETAALD. HIERDOOR WORDT HET TOTAAL BEDRAG DAT VOOR DIVIDENDUITKERING AAN DE AANDEELHOUDERS BESCHIKBAAR KOMT KLEINER EN IEDERE AANDEELHOUDER ONTVANGT MINDER. ALS ER GEEN WINST WORDT GEMAAKT, WORDT DE RENTE OP DE LENING UIT DE RESERVES VOLDAAN EN ALS OOK DEZE UITGEPUT ZIJN, GESCHIEDT DE RENTEBETALING UIT HET BEDRIJFSKAPITAAL DER VENNOOTSCHAP. ALS OOK DIT UITGEPUT ZOU ZIJN, ZAL DE RENTEBETALING WORDEN GESTAAKT, TENZIJ NIEUW KAPITAAL KAN WORDEN AANGETROKKEN.
HET IS DAAROM VAN BELANG, DAT EEN BEDRIJFSPENSIOENFONDS LENINGEN AAN HET EIGEN BEDRIJF TOT EEN VERANTWOORD DEEL VAN HET KAPITAAL BEPERKT ;

4. HET IS VOOR NIET TER ZAKE KUNDIGEN MOEILIJK EN TIJDROVEND OM EEN JUIST INZICHT IN PENSIOENFONDSZAKEN TE KRIJGEN. MEN LATE DAAROM HET BELEID AAN DESKUNDIGEN OVER.

Uit Ambtenaar Curacao

HET STAKINGSRECHT VAN DE AMBTENAAR

„STAKINGSRECHT KOMT OOK AMBTENAAR TOE"

Een algemeen stakingsverbod voor ambtenaren is verwerpelijk. Nochtans zijn er wel bezwaren tegen onbeperkt stakingsrecht voor deze groep werknemers. Zo zal het stakingsverbod wel moeten gelden voor hogere ambtenaren, die zó dicht bij het overheidsgezag staan, dat ze als het ware de overheid zelve zijn. Omdat vitale belangen niet mogen worden geschaad, zal het stakingsverbod ook moeten gelden voor ambtenaren van bepaalde overheidsdiensten als justitie, politie, gevangeniswezen, brandweer, gezondheidszorg, openbare energie- en nutsbedrijven ; en — in bepaalde gevallen — ook voor het overheidspersoneel bij het openbaar vervoer.

Dit stelt de heer A. J. D. Seelen, die aan de universiteit van Nijmegen is gepromoveerd tot doctor in de rechtswetenschappen, in zijn proefschrift: De Werkstaking van Amsterdam. Zijn promotor was prof. mr. S. F. L. baron van Wijnbergen. De promovendus is korte tijd (van 1 april tot 1 juli 1959) ambtenaar geweest op het bureau van de Algemene Rooms-Katholieke Ambtenarenvereniging (ARKA). Sinds 1 juli van het vorig jaar is hij ambtenaar bij de Raad van State.

Is er een kans dat de ambtenaren bij de herziening van het Nederlandse **stakingsrecht**, naar Europees model, in een uitzonderingspositie worden geplaatst, vergeleken bij de particuliere werknemers ? En, als dat gebeurt, is er dan een reden voor ?

Op de eerste vraag heeft de heer Seelen in zijn proefschrift een bevestigend antwoord gegeven. De regering is namelijk nog steeds van opvatting, dat staken voor ambtenaren ongeoorloofd is ; dat haar dienaren zich daarmee schuldig maken aan plichtsverzuim, en er derhalve strafmaatregelen mee over zich kunnen afroepen.

Gelijke monniken

De tweede vraag — of er reden is voor een stakingsverbod — beantwoordt de heer Seelen ontkennend, vooral met betrekking tot de lagere en middelbare ambtenaren, omdat deze mensen in een ondergeschikte positie werken „zoals alle andere werknemers.” Ze hebben ook niet meer voorrechten.

Op dit punt scheiden de opvattingen van de Nederlandse overheid en die van de promovendus zich duidelijk. De overheid rechtvaardigt het stakingsverbod met het argument, dat een staking van ambtenaren een politiek, niet-economisch, demonstratief en soms een gezagsondermijnend karakter heeft. Dr. Seelen verwerpt dit argument. Het kon, meent hij, nog wel gelden in de 19de eeuw, toen de ambtenaren een klein elite-korps vormden. Maar niet meer in de welvaartsstraat van thans met zijn grote aantal ambtenaren, die veelal zeker niet meer als organen van de overheid zijn te beschouwen. Bovendien is er niet meer zo’n wezenlijk verschil in de gezagsverhouding tussen de overheid en haar ambtenaren, en die tussen de particuliere werkgever en zijn werknemers.

(De Volkskrant)

GEPENSIONEERDEN ! ZORG OOK U DAN U LID BLIJFT ?

VOORZITTER OWOS KRITISEERT INDIRECT SALARISPOLITIEK ANTILLIAANSE OVERHEDEN.

De voorzitter van de Surinaamse bond van OGEM-werknemers — de OWOS — die een oriëntatiebezoek van twee weken aan de Nederlandse Antillen heeft gebracht, mede in verband met de op handen zijnde eerste c.a.o. met de OGEM in Suriname, noemde in een persconferentie de loonpolitiek van de OGEM „onrealistisch”.

„Er zijn bepaalde knelpunten”, verklaarde hij. „Een daarvan is de onrealistische loonpolitiek, welke de OGEM voert”. Hij doelde daarbij vooral op de pensioenregeling, welke gebaseerd is op het vaste salaris (dit is het basissalaris, dat bij de ambtenaren in de Nederlandse Antillen de bezoldiging wordt genoemd). Náast dit salaris krijgen de werknemers ook een duurtetoeslag en in Suriname ook nog een „bijzondere toeslag”. De duurte- en bijzondere toeslag zijn samen meer dan honderd procent van het salaris.”.

„Suriname is in een dynamische ontwikkeling. De kosten van levensonderhoud stijgen regelmatig aanzienlijk”. Als het loon wordt aangepast, dan gebeurt dat via een verhoging van de duurtetoeslag en NIET met het eigenlijke salaris.”

Daarom noemde de voorzitter van de AWOS deze onjuiste loonpolitiek terecht „onrealistisch”, d.w.z. dat deze politiek, die óók door de regering van de Nederlandse Antillen en van de Eilandgebieden wordt gevolgd. NIET is gebasseerd op de feitelijke toestanden en NIET is gericht op de waarneembare werkelijkheid.

DE PRIJSSTIJGINGEN DRAGEN GEEN TIJDELIJK KARAKTER, ; ZIJ ZIJN BLIJVEND. DE SALARISSEN EN DE PENSIOENEN DIENEN TE WORDEN AANGEPAST.

WOORDEN DIE GEBOEKSTAAFD WORDEN

Armoede moet je niet oplossen, armoede moet je voorkomen.

Dat is de taak van de staat, niet van de particulier.

Geen ènkele wet, van geen ènkele staat, is zo volkomen, dat zij geen mazen heeft.

Er blijven ALTIJD noodgevalen en daarvoor is de charitas.

Deze vàlt de wet noiet aan, ze vùlt de wet aan !

(Pater Brenneker in het dagblad Amigoe di Curaçao)

CREDIT UNION

Het schijnt, dat enkele lezers zich geërgerd hebben aan wat wij in vorige nummers schreven over de Credit Union.

Het komt ons voor, dat wij — door de waarheid te schrijven over de door deze instelling in rekening gebrachte rente — de Credit Union niet in diskredit kunnen brengen

Het is niet altijd aangenaam, maar vaak veel nuttig de waarheid te horen.

Hoewel wij ons standpunt t.a.v. de Credit Union naar ons oordeel duidelijk uiteen hebben gezet, schijnen enkele lezers toch te menen, dat wij deze instelling geen goed hart toedragen.

Daarom willen wij nog eens in herinnering brengen, wat pater Brenneker hierover heeft geschreven.

De meest populiere manier om geld te sparen is tegenwoordig de Credit Union. Deze heeft voor, dat alle leden een bestuur kiezen, die ze het vertrouwen schenken om het geld te beheren en uit te keren. Men leert er bovendien hoe met geld om te gaan en hoe het zo voordelig mogelijk te besteden. Het allergrootste voordeel van de credit unions is, dat men weer opnieuw belangstelling kweekt voor de noden van de ander.

De sociale constructie van de oude mensengemeenschap dwong de mens belangstelling en hulpvaardigheid te betonen bij het bouwen van huizen, bij landbouw en veeteelt. Deze eenheid was door de moderne economie en het werken in de industrie gedeeltelijk verloren gegaan. De credit union dwingt de mensen weer aandacht te besteden aan elkaar.

PAUL BRENNEKER

Wij kunnen ons hiermede volkomen verenigen.

Moge deze duidelijke uitspraak aan alle twijfel een einde maken.

R. V. D.

Bij Landsbesluit d.d. 24 oktober 1967 no. 3, is met ingang van dezelfde datum en voor de duur van zes jaren de heer Charles Gomes Casseres benoemd tot lid van de Raad van Beroep in Ambtenarenzaken.

MODERNE TECHNIEK

De moderne techniek blijft onze verbazing en bewondering opwekken. Niet alleen door spectaculaire ruimtevluchten, maar ook door praktische toepassingen voor dagelijks gebruik.

Zo lazen wij enige dagen geleden in de Amigoe de volgende advertentie :

"WESTINGHOUSE" Airco 2 jaar oud tevens kinderwagen en wasmachine. Savaneta 124-B Aruba.

Denkt U zich eens in wat voor een gemak U van zo'n apparaat kunt hebben ! 's Nachts slaapt U heerlijk in een gekoelde slaapkamer. Als U 's morgens verfrist ontwaakt bent, pakt U het apparaat, dat 's nachts als airco dienst gedaan heeft, op en zet het in de keuken, waarna Uw vrouw de was er in doet. Dit transport kost helemaal geen moeite: er zitten immers wieletjes onder !

Als Uw vrouw de was gedaan heeft, en ze heeft zin om nog wat met de baby te gaan wandelen: niks in de weg en alles bij de hand. Ze legt de baby eenvoudig in datzelfde apparaat en wandelt er mee de straat op.

U ziet het, het menselijk vernuft kent geen grenzen. Alleen

Maandblad van de
Algemene Nederlands
Antilliaanse Ambtenarenbond
„Aruba”
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 — Tel. 1883

Publicidad „EXITO” Aruba, N.A., Wilhelminastr., O'stad

bij het bedenken van een naam voor een dergelijk apparaat schijnt het menselijk vernuft toch iets tekort te schieten.

In de advertentie stond de naam van dit wonderding niet vermeld en ook wij hebben er tot nu toe geen weten te bedenken.

Rest ons nog een vraag : Als het ding 's nachts dienst doet als airco,, kan je het dan tegelijk gebruiken als kinderwagen en de baby er in te slapen leggen, of kan dit niet.

Misschien dat de huidige eigenaars deze vraag voor hun vertrek nog even kunnen beantwoorden.

WERF EEN LID